

Kaip
Vinstonas
Kalėdoms
grįžo namo

Alex T. Smith

*Kaip
Vinstonas
Kalėdoms
grįžo
namo*

Alex T. Smith

Iš anglų kalbos vertė Eglė Trainytė

Vilnius
2021

Versta iš:
Alex T. Smith
HOW WINSTON CAME HOME
FOR CHRISTMAS
Macmillan Children's Books,
London, England, 2021

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Tekstas ir iliustracijos, Alex T. Smith
Pirmą kartą anglų kalba 2021 metais išleido
Macmillan Children's Books, Pan *Macmillan* leidybos ženklas.
Išleista susitarus su *Macmillan Publishers International Limited*,
Londonas, Jungtinė Karalystė.
Visos teisės saugomos.
© Vertimas į lietuvių kalbą, Eglė Trainytė, 2021
© Leidykla „Nieko rimto“, 2021

ISBN 978-609-441-787-0

Redaktorius Vainius Bakas
Korektorė Eglė Devižytė
Maketavo Miglė Dilytė
Tiražas 3000 egz.
Išleido leidykla „Nieko rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Kaip skaityti šią knygą

Knygą *Kaip Vinstonas Kalėdoms grįžo namo* sudaro 24 su puse skyriaus. Pradėti ją derėtų gruodžio 1-ąją ir skaityti po skyrių per dieną iki pat 25-osios. Paskutinę pusę skyriaus reikia perskaityti Kalėdų rytą!

Šia istorija smagu dalintis su suaugusiuoju ar net su visa šeima. Tiesiog įsitaisykite patogiai ir visi drauge skaitykite po skyrelį kasdien. Kartu galite pakramsnoti sausainių. Mano galva, knygų skaitymas ir sausainiai puikiai dera.

Knygoje gausu įvairių kalėdinių užsiėmimų. Neprivalu jų atlikti, jei nenorite, – nėra jokio griežto tvarkaraščio. Bet jeigu turite laisvas penkias minutes ir jaučiatės kalėdiškai nusiteikę – tada prašom.

KAIP
SKAITYTI ŠIĄ
KNYGĄ

GRUODŽIO 1-OJI;
NEMATOMAS
AUKSINIS
KASPINAS

Piešiame peliuką
vinstoną

GRUODŽIO 2-OJI;
TOLIMA
LOPŠINĖ

Iš vatos rutuliukų
gaminame sniego
senį

GRUODŽIO
3-IOJI; NAUJAS
NUOTYKIS

Gaminame
kalėdinį atviruką

GRUODŽIO 4-OJI;
OOO!
DAR SVEČIŲ!

Gaminame
papuošimus Kalėdų
eglutei

GRUODŽIO 5-OJI;
SPECIALUS
PRISTATYMAS

Gaminame voką
ir pašto ženklą bei
siunčiame laišką
Kalėdų Seneliui

GRUODŽIO 6-OJI;
PONAS
GASPARDAS
PANTUFLĖ

Gaminame pėdučių
dekoracijas

GRUODŽIO 7-OJI;
KAD TAVE
TRUPINIAI!

Gaminame
popierinę karūną

GRUODŽIO 8-OJI;
LA GRANDE
SOIRÉE DE
SOURIS

Kepame madlenos
pyragaičius

GRUODŽIO
9-OJI;
SKUBI SIUNTA!

Dalinamės
džiaugsmu

GRUODŽIO
10-OJI; PRAŠAU
NESUĖSTI
MANEŠ!

Gaminame kalėdinį
žibintą

GRUODŽIO
11-OJI; KNYGOS
PAIEŠKOS

Gaminame knygos
skirtuką

GRUODŽIO
12-OJI;
VIDURNAKČIO
TURGUS

Iš kartono
gaminame lapiną
Hainčą

GRUODŽIO
13-OJI;
PĖDSAKAI
SNIEGE

Kepame
imbierinius
meduolius

GRUODŽIO
14-OJI;
SUSIPAŽINKIME!

Gaminame
kukurūzų
spragėsių
vėrinius

GRUODŽIO 15-OJI;
SKUBIOS
SPARNUOTOSIOS
PRISTATYMO
PASLAUGOS

Gaminame eglutę
iš kankorėžių

GRUODŽIO
16-OJI;
MAŽYLIS
ELNIUKAS

Kepame
švediškus
sausainius

GRUODŽIO
17-OJI;
LABAI SENA
DAINA

Gaminame
atviruką su
elniuku

GRUODŽIO 18-OJI;
TURU TAU
PASAKYTI KAI KĄ
LABAI SVARBAUS

Maži dalykai,
suteikiantys kitiems
daug džiaugsmo

GRUODŽIO
19-OJI;
PIRMASIS
SKRYDIS

Gaminame sniego
senio formos
dekoracijas

GRUODŽIO
20-OJI;
SUMIŠĖS

Iš dovanų pakavimo
popieriaus
gaminame
girliandą

GRUODŽIO
21-OJI;
RADINYS

Šaldome
imbierinius
ledukus

GRUODŽIO
22-OJI;
MIGLA
IŠSISKLAIDE

Kepame
šiaurinę žvaigždę

GRUODŽIO
23-IOJI;
PASKUI ROGES!

Statome jaukią
slėptuvę

GRUODŽIO
24-OJI;
LABAI TAVĘS
PASILGAU

Mokomės pasveikinti
su Kalėdomis
skirtingomis
kalbomis

GRUODŽIO
24-OJI SU PUSE;
NAMAI

Nematomas auksinis kaspinas

Iki Kalėdų likus penkioms dienoms ėmė snigti. Dangus balta ir lengva sniego skraiste užklojo žemę, pasaulis nutvisko lyg gražiausiame sapne.

Iki Kalėdų likus penkioms dienoms snieguotose lygumose kažkas patyliukais atsiskyrė nuo bandos ir nutipeno tolyn, po jo kanopomis švelniai girgždėjo šviežias sniegas. Kailiukas spindėjo ir švietė tarsi žvaigždės danguje.

Iki Kalėdų likus penkioms dienoms sustingusiame danguje krintant sniegui išsiskleidė ir plačiai suplasnojo sparnai. Vaiskios geltonos akys atsimerkė ir atidžiai nužvelgė apačioje plytintį pasaulį.

Iki Kalėdų likus penkioms dienoms pro didelį langą ant dulkių lentynų labirinto krito ryški, perlų baltumo mėnulio šviesa. Namuose buvo taip tylu, kad galėjai išgirsti, kaip mažos kojytės trepsi knygų prikrautais koridoriais.

Iki Kalėdų likus penkioms dienoms šaltame nakties ore tarsi burtai tvyrojo gardžiausi kvapai. Iš tamsios slėptuvės žvilgčiojo

dvi gintarinės akys, tikrindamos, ar kelias laisvas. Labiau už viską būtybė norėjo ištrūkti iš šešėlių ir žengti į mirgančias šviesas. Tik ar išdrįs?

Iki Kalėdų likus penkioms dienoms prieblandoje skendinčiuose ir miltų pribarstytuose kambariuose namų gyventojai miilu ir karštu vandeniu kruopščiai mazgojo letenėles, mušė kiaušinius, barstė cukrų ir kūreno krosnis.

Iki Kalėdų likus penkioms dienoms aukštai viršuje, kur nesiekė miesto šurmuly, kai kas tris kartus ratu apėjo visą kambarį ir nugulė miegoti. Jis užmerkė akis, bet jau po akimirkos ilga alyvinė ausis pakilo į viršų ir, bandydama ką nors išgirsti, ėmė sukiotis į visas puses tarytum koks povandeninio laivo žiūronas.

Iki Kalėdų likus penkioms dienoms kai kas, pasislėpęs šimtamečio ąžuolo šakose, kantriai laukė, kol žvarbus žiemos vėjas kedeno sparnų plunksnas. Vaizdas iš ten buvo tikrai nuostabus – ypač kabant aukštyn kojomis.

Iki Kalėdų likus penkioms dienoms tamsiame, užgriozdintame kambaryje kai kas gulėjo plačiai atmerktomis akimis. Jis valandų valandas negalėjo sudėti bluosto. Taip būdavo kone kasnakt, bet ši naktis atrodė ypatinga. Galėjai pamanyti, kad ore tvyrojo kažkokia magija.

Jis labai atsargiai išsiropštė iš patalo ir tylutėliai prasliūkino pro visą eilę tokių pat kaip jo lovelių. Nors jų buvo septynios, tik šešiose buvo girdėti ramus kvėpavimas.

Padarėlis labai atsargiai sliūkino ant pirštų galiukų, stengdamasis nieko nepažadinti. Mirgančioje žvakės šviesoje užsiropštė ant dėžių ir pasiekė langą. Žiūrėdamas į baltą, sustingusį pasaulį, pradėjo tyliai niūniuoti dainelę. Prapuolė labai svarbus daiktas, bet jis, be abejonių, buvo kažkur tenai. Anksčiau jis nenumanė, kur to daikto ieškoti, bet neseniai gavo užuominą. Tik ar ji padės?

Iki Kalėdų likus penkioms dienoms ore vinguriavo ir į visas puses sklaidėsi žiemos kerai. Jie buvo tarsi nematomas auksinis kaspinas, skersai išilgai vinguriuojantis aplink pasaulį, apjuosiantis kiekvieną gyvą būtybę ir dailiai viską surišantis.

Jis dar nenutuokė,
bet nematomas auksinis
kaspinas jį kažkur vedė.
Traukė į snieguotą
Kalėdų nuotykį.

Piešiame peliuką Vinstoną

Nupieškite trikampėlį, jis turėtų šiek tiek priminti sūrio skiltelelę.

Tuomet, norėdami pridėti peliukui ausytes, prie trikampio prilipdykite dvi raides C. Viena didelę priekyje, o kitą kiek mažesnę, kyšančią iš už pirmosios.

Tęsdami piešinėlį, ties peliuko kakliuku nubrėžkite tiesę ir du stačiakampius – jie taps šiltu Vinstono šalikėliu.

Vinstono pilvelis yra „U“ formos. Nupieškite jį ir per vidurį pridėkite du brūkšnelius, tai – peliuko megztukas.

Po to nupieškite dvi priekines letenėles, o ant jų – keletą mažų pirščiukų.

Peliuko kojeles atstos dvi poros vienetukų.

Dabar nupieškite dvi ilgas peliuko pėdas, tik nepamirškite keletą riestų nagučių!

Nupieškite ilgą uodegėlę ir papuoškite peliuką madingu šalikėliu.

Pridėkite dvi akutes, šypsenėlę ir keletą šmaikščių ūsų. Vinstono antakiai kabo virš galvos, jis be galo džiaugiasi jūsų piešimo sugebėjimais!

Na ir galiausiai – nuspalvinkite peliuką!

1.

2.

3.

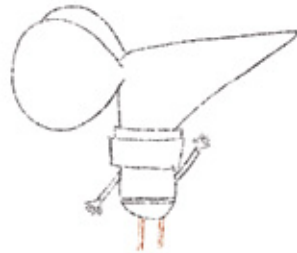
4.

5.

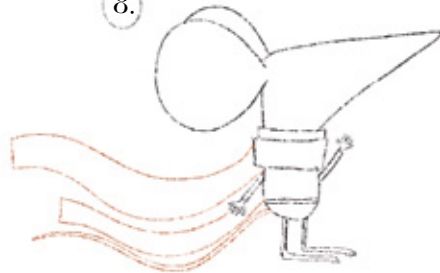
6.

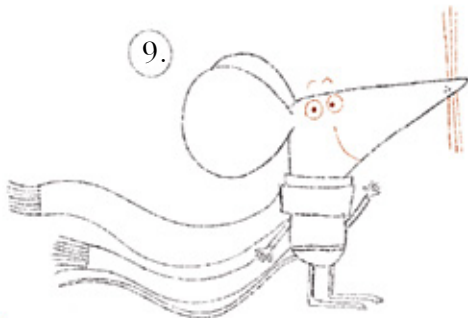
7.

8.

9.

10.

Tolima lopšinė

Iki Kalėdų likus penkioms dienoms, Amalų gatvėje, virš žaislų krautuvėlės esančioje jaukioje palėpėje, šiltai įsitaisęs lovelėje gulėjo berniukas, vardu Oliveris. Jis buvo švariai nusiprausęs veiduką, apsirengęs pižama ir iki pat smakro apsiklojęs daugybe antklodžių.

Tačiau jis nemiegojo.

Oliverio nosis buvo įbesta į knygą, rankoje švietė žibintuvėlis. Berniukas išraiškingu balsu skaitė peliukui, įsitaisiusiam jam ant peties. Peliukas turėjo dideles ausis ir ilgą uodegą, vilkėjo gražiu megztuku. Jo vardas buvo Vinstonas. Jis pamanė, kad tai pats nuostabiausias dienos metas, ir patenkintas atsiduso.

Parduotuvė apačioje buvo uždaryta, namuose ramu ir tylu, du geriausi draugai pasigardžiuodami valgė sausainius ir įsijautę skaitė kvapą gniaužiančią nuotykių knygą.

Knyga išties buvo baisiai jaudinanti ir Vinstonas net sulaukęs kvapą klausėsi Oliverio. Istorija buvo kupina dramatiškų naktinių nuotykių, mįslių ir būrio nepaprastų veikėjų. Oliveris ir Vinstonas nepajėgė nuo jos atsiplėšti. Galų gale knygos skyrius baigėsi itin įtemptoje vietoje.

- Hmmm... - kilnodamas antakius suniurnėjo berniukas. - Juk galėtume paskaityti kitą skyrių?

Draugai sužiuro vienas į kitą, tada Oliveris nusprendė.

– Ne, – pareiškė jis. – Geriau pasilikime rytojui. Taip bus daug įdomiau!

Vinstonas palinksėjo ir stebėjo, kaip Oliveris padeda knygą ant naktinio staliuko. Berniukas įsitaisė miegoti ir linkėdamas saldžių sapnų pakuteno peliukui ausytes. Paprastai Vinstonas prisiglaustų šalia ir lauktų, kol jo draugas užmigs, tačiau šiąnakt jis turėjo darbų apačioje. Peliukas švelniai patrynė savo nosytę į Oliverio, stipriai apkabino jo ausies lezgelį, atsargiai išsiropštė iš lovos ir nutipeno laiptų link. Prie durų stabtelėjo ir atsigrėžė. Geriausias jo draugas jau kietai miegojo ir viskas, ką Vinstonas galėjo matyti, buvo iš po antklodės kyšanti kupeta garbanotų plaukų.

Tramdydamas žiovuļį peliukas nuskubėjo laiptais žemyn. Diena buvo ilga ir sunki. Po penkių dienų jau Kalėdos, todėl žaislų krautuvėlėje siaubingai daug darbo.

Vinstonas šioje krautuvėlėje apsigyveno per praėjusias Kalėdas ir tai buvo tikrai didžiulis nuotykis. Nuotykis, kupinas narsių žygdarbių, GALYBĖS sniego, vidurnakčio puotos prekybos paviljone ir net skrydžio žaisliniu lėktuvėliu, kuris galiausiai baigėsi sudužimu.

Na, bet dabar gyvenimas saugus ir malonus. Vinstonas gyvena didžiuliame ir nuostabiausiam lėlių name parduotuvėlės vitrinoje. Jis turi nepaprastai mylinčią šeimą ir eina itin atsakingas ir sunkias pareigas, teikiančias neapsakomą džiaugsmą, – peliukas yra pats uoliausias žaislų pardavėjo padėjėjas, taigi atlieka pačius įvairiausius darbus.

Šiandien jis ropštėsi ant aukščiausios lentynos, kad nukeltų žaisliukus, rodė, kaip per visą parduotuvę lekia tikrus garus leidžiantis žaislinis traukinukas, ir dar narpliojo surizgusias juosteles, padėdamas Oliveriui pakuoti siuntinius.

Tačiau šiandien didžiąją dalį dienos Vinstonas praleido prižiū-
rėdamas pašto siuntas. Tai buvo pats mėgstamiausias jo darbas.
Parduotuvė kasdien išsiunčia daugybę siuntinių į visą pasaulį,
todėl dėžės nuolatos iškeliauja pro duris į tolimiausius Žemės kam-
pelius. Vinstono pareiga yra išbraukti jas iš siuntinių sąrašo, o tam,
kad pats galėtų pasigaminti adresų etiketes, peliukas net išmoko
naudotis spausdinimo mašinėle šokinėdamas ant mygtukų. Šiomet
jis taip pat pasirūpino, kad Oliveris laišką Kalėdų Seneliui parašytų
gražiai ir iš anksto IR kad jį deramai išsiųstų. Praėjusiais metais visi
Vinstono nuotyčiai juk prasidėjo nuo pasimetusio laiško, nė už ką
nenorėjusio likti pašto dėžutėje. Vinstonas džiaugsmingai atsiduso
ir pagalvojo: *Taip, esu labai laimingas peliukas.*

Laukdamas, kol į kassavaitinį naktipiečių klubą atvyks draugu-
žiai Pru ir Eduardas, jis kelias minutes spoksojo pro langą.

Parduotuvės jau buvo uždarytos, bet lauke vis dar būriavosi
minios žmonių. Susikibusios už parankių per sniegą vaikščiojo
porelės, tėvai tempė dėžes ir vaikučius, o dideli ir maži įraudu-
siais skruostais krykštaudami žaidė sniego mūšius.

Stebint tuos žmones Vinstoną persmelkė keistas jausmas.

Tai sukėlė vidinę tuštumą, todėl jis pasiėmė gabaliuką sūrio

pyrago, kurį buvo paruošęs savo draugams, ir

susimąstęs ėmė kramsnoti. Nors pyragas buvo

tikrai gardus, jį suvalgęs peliukas vis vien

jautė nepaaiškinamą tuštumą.

Jis suprato, kad šis jausmas
slypi ne pilvelyje, o krūtinėje, ir

maistas nieko nepakeis, kad ir

koks neapsakomai gardus būtų!

Šis potyris visiškai kitoks. Kad ir kaip būtų keista, tai nebe pirmas kartas. Pastaruoju metu šis jausmas aplankydavo Vinstoną kaskart žvelgiant pro parduotuvės langą ir stebint laimingus žmones.

Ką tai galėtų reikšti? – pasvarstė jis.

Kaip tik tą akimirką kitoje gatvės pusėje kabantis didžiulis laikrodininko parduotuvės laikrodis ėmė mušti valandas, o toluomoje suskambo katedros varpai. Devyni dūžiai reiškė devynias valandas. Paskui varpai užgrojo melodiją. Vinstonas pakilo ir ėmė taisyti megztuką, kad atvykus draugužiams atrodytų tvarkingai. Besitaisydamas pajuto, kad nors niekada anksčiau nebuvo girdėjęs tos melodijos, nejučiomis ėmė niūniuoti pagal varpų skambesį. Tačiau labiausiai nustebė supratęs, kad melodija jam vis dėlto pažįstama. Stovint vitrinoje, Vinstonui nutiko kai kas keisto ir magiško.

Šmurkšt!

Peliukas pajuto, kaip mintimis ėmė dardėti atgal per prisiminimus. Per šią įtemptą dieną, per vakarykštę, per praėjusią savaitę, per paskutinį mėnesį, per praėjusius metus. Jis persikėlė į anuos laikus dar iki Oliverio ir iki tada, kai atsidūrė gatvėje.

Staiga viskas liovėsi dardėję. Sustojo keistame, miglotame prisiminimų pasaulyje. Nors viskas buvo nutvieksta šilta jaukia šviesa, vaizdas atrodė išskydęs, tarsi žiūrėtum per liulančią želę. Vinstonas išvydo mirksinčią švieselę, o jo ausytės ėmė sukiotis gaudydamos kažkieno niūniuojamą melodiją. Tai buvo ta pati rami melodija, kurią anksčiau skambino katedros varpai.

Tai jauki istorija apie

vieno narsaus peliuko kelionę po visą Europą, užduočių
bei idėjų knyga ir advento kalendorius.

Jei pradėsi skaityti šią knygą gruodžio 1-ąją, turėsi ką
veikti iki pat Kalėdų – kasdien perskaitysi po naują
peliuko Vinstono nuotykių skyrių ir rasi puikių idėjų
advento darbeliams – kaip pasigaminti šventinių
puošmenų, išsikepti įvairių Europos šalių
kalėdinių skanėstų ir dar daug įdomybių.

Skaityk
ir kitą
kalėdinį
nuotyki!

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-787-0

9 786094 417870